RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 214.680 van 18 juli 2011
in de zaak A. 196.044/XIV-32.095

In zake : XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter JP Lips
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 65 bus 11
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 30 maart 2010, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 39.231 van 24 februari 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 5576 van 30 april 2010 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 juni 2011 om 10.45 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Peter JP Lips, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Carmenta Decordier, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste Auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker komt op 3 maart 2008 België binnen en verklaart zich op 15 oktober 2009 een vijfde maal vluchteling. De staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid neemt op 9 november 2009 een beslissing houdende weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 9 december 2009 stelt de verzoeker tegen die weigeringsbeslissing twee afzonderlijke beroepen tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in, één tegen de weigering tot in overwegingname en één tegen het bevel om het grondgebied te verlaten. Met een arrest van 24 februari 2010 beslist de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat de beide verzoekschriften samen worden behandeld omdat zij tegen eenzelfde beslissing zijn gericht en verwerpt hij het beroep tot nietigverklaring. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoeker werpt in een eerste middel de schending van artikel 16, 3° en 4° en van artikel 26 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, (hierna PR RvV) van de substantiële vormvereiste, van de rechten van verdediging en de "kennelijk verkeerde juridische interpretatie" op. Hij licht dit als volgt toe:

> "Verwerende partij heeft de ambtshalve de zaken ingeleid tot nietigverklaring van de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag van 9 oktober 2009 enerzijds en tot nietigverklaring van het bevel om het grondgebied te verlaten van 9 oktober 2009 anderzijds samengevoegd zonder de verzoekende partij deze beschikking te betekenen. Het gevolg is dat verzoekende partij slechts in één zaak werd opgeroepen maar niet weet welke.
>
> Schending van artikel 16, 3° van voormeld Koninklijk besluit van 21 december 2006. De bestreden beslissing houdt voor dat verzoekende partij werd gehoord wat - zoals gezegd - niet op de werkelijke feiten kan berusten. Hierdoor kon verzoekende partij zijn rechten van verdediging niet ten volle uitoefenen nu hij ter zitting niet wist in welke zaak de tegenpartij zijn middelen aanvoerde.
>
> Schending van de rechten van verdediging. Meer de bestreden beslissing doet slechts uitspraak over één zaak. Verwerende partij schrijft in het enkelvoud: "Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.". Omdat verwerende partij twee zaken onderzoekt maar slechts in één van de twee uitspraak doet zonder te specifiëren welke schendt de bestreden beslissing artikel 16, 4° van het voormelde Koninklijk Besluit van 21 december 2006.".

5. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoeker het middel en hij voegt het volgende toe:

> "In haar memorie van antwoord vergist verwerende partij zich door te stellen dat twee onderscheiden beslissingen in één formulier één beslissing zou worden.
>
> Dit is niet correct.
>
> De onderliggende beslissing van de bestreden beslissing sorteert andere rechtsgevolgen en ondergaat een ander lot in dezelfde omstandigheden bijvoorbeeld in geval van uitwijzing naar een derde land. Indien verzoekende partij zou worden teruggeleid naar een derde land (er is immers in het bevel om het grondgebied te verlaten geen aanduiding van een specifiek land) dan is het bevel om het grondgebied te verlaten uitgevoerd en uit de rechtsorde verdwenen. Deze omstandigheid heeft geen invloed op de onderliggende beslissing van de bestreden beslissing omdat nog steeds aan de voorwaarden voor de asielaanvraag is voordaan in het bijzonder dat verzoekende partij zich in

het buitenland (d.w.z. niet Afghanistan) moet bevinden. In voorkomend geval behoudt verzoekende partij haar belang tot nietigverklaring.

Ten opzichte van de verschillende beslissingen werden verschillende middelen in de procedures tot nietiverklaring ontwikkeld. De beoordeling ter zitting en hernomen in de bestreden beslissing "Aangezien beide verzoekschriften gericht zijn tegen eenzelfde beslissing (...) worden beide verzoekschriften samen behandeld. (...)" is een kennelijk verkeerde juridische interpretatie die aanleiding gaf tot de schending van de rechten van verdediging van verzoekende partij.".

Beoordeling

6.1. De verzoeker zet nergens uiteen op welke wijze artikel 26 van het PR RvV met het bestreden arrest zou zijn geschonden. Het eerste middel is in die mate niet-ontvankelijk.

6.2. Artikel 16, 3° en 4°, van het PR RvV luidt als volgt:

"Het arrest bevat de gronden en het beschikkend gedeelte en vermeldt :
(…)
3° de oproeping van partijen en van hun advocaten, alsmede hun eventuele aanwezigheid op de terechtzitting;
4° de uitspraak in openbare terechtzitting, de datum daarvan en de naam van het lid of de leden van de Raad die er over hebben beraadslaagd.".

Die bepaling heeft betrekking op een aantal verplichte vermeldingen in de arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, doch zij bevat geen regels over de oproeping zelf van de partijen of over de samenvoeging van verschillende zaken. De verzoeker toont er dan ook geen schending van aan en het eerste middel is in die mate ongegrond.

6.3. De repliekmemories van de verzoeker voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vermelden uitdrukkelijk als rolnummer "RvV 48282 (nietoverwegingscomponent)" en "Rvv 48282 (bevelscomponent)". De verzoeker was er zich dus van bewust dat hetzelfde rolnummer voor zijn beide verzoekschriften gold. Materieel ging het trouwens slechts om één beslissing, waarvan de weigering tot in overwegingname en het bevel om het grondgebied te verlaten de twee componenten vormden.

De verzoeker werd met een aangetekende brief van 15 januari 2010 in de zaak met het rolnummer "RvV 48282" opgeroepen voor de zitting van 3 februari 2010. De verzoeker is op die zitting verschenen, vertegenwoordigd door zijn raadsman, zonder enig voorbehoud en zonder enige opmerking te maken over het voorwerp van de zaak, met name de eigenlijke weigering tot in overwegingname, het bevel om het grondgebied te verlaten of allebei. Hij kan dit niet voor het eerst in graad van cassatie doen. Hij had alleszins de mogelijkheid om vooraf het rechtsplegingsdossier op de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in te kijken. Zeker gelet op de vermeldingen op zijn eigen repliekmemories, toont de verzoeker niet aan dat hij niet zou hebben geweten of kunnen weten wat het voorwerp van de zaak voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen was, noch dat hij zich wat dat betreft niet naar behoren heeft kunnen verdedigen.

In het bestreden arrest wordt overigens verwezen naar de beide verzoekschriften van de verzoeker "om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie en asielbeleid van 9 november 2009 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag en van het in deze beslissing vervatte bevel om het grondgebied te verlaten". In punt 2.1. wordt nogmaals vermeld dat de verzoeker "twee verzoekschriften (heeft) ingediend enerzijds tegen de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag en anderzijds tegen de bevelscomponent van diezelfde beslissing", om in punt 2.2. te stellen dat de beide verzoekschriften samen worden behandeld aangezien zij "gericht zijn tegen eenzelfde beslissing, namelijk de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 9 november 2009 (…)".In punt 3.3. wordt het beroep tegen de eigenlijke weigering tot in overwegingname behandeld terwijl in punt 3.4. het beroep tegen de bevelscomponent wordt behandeld.

Aldus blijkt zonder enige twijfel dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de zaak RvV 48282 de beide beroepen van de verzoeker heeft onderzocht en verworpen. Daaraan wordt geen afbreuk gedaan door de formulering in het bestreden arrest dat "het beroep" (enkelvoud) wordt verworpen.

Ten slotte geeft de verzoeker niet aan, en toont hij a fortiori niet aan, welk deel van zijn beroep of welk middel in het bestreden arrest niet zou zijn behandeld.

Het eerste middel is in die mate, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

7. De verzoeker werpt in een tweede middel de schending van artikel 149 van de Grondwet en van de artikelen 39/2, § 2, 39/56 en 39/65 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) op. Hij licht dit als volgt toe:

> "Hoewel uw Raad niet in de beoordeling van de zaken zelf treedt (art. 14, § 2 van de Wetten op de Raad van State gecoördineerd op 12 januari 1973) behoort het uw Raad toe "na te gaan of de door cassatieberoep bestreden beslissing aan de feiten die zij vaststelt, wel een correcte juridische kwalificatie geeft of eruit de juiste gevolgtrekkingen op wettelijk vlak heeft gepuurd." (R.v.St. GHYSELS en LENDERS, nr. 4467 van 5 juli 1955; BELGISCHE STAAT, nrs. 4468 en 4469 van 5 juli 1955; JORIS, nr. 6718 van 9 december 1958; BELGISCHE STAAT, nr. 15564 van 14 november 1972; A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME en J. VANDE LANOTTE, Overzicht van het Belgisch Administratief recht, Mechelen, Kluwer, 2002, 1020).
>
> Verwerende partij geeft enerzijds de voorwaarden waaraan "nieuwe gegevens" in de zin van artikel 51/8 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen moet voldoen (p. 5) en anderzijds citeert zij de verklaringen van verzoekende partij (pp. 5 onderaan en 6 bovenaan)
>
> De juxtapositie van de voorwaarden om de gegevens als nieuw te kwalificeren enerzijds en van de verklaringen van verzoekende partij anderzijds aan dat wel aan de voorwaarden van de definitie van nieuwe elementen is voldaan in tegenstelling tot wat verwerende partij wil doen geloven.
>
> - situaties voorgedaan na de laatste fase = ik heb van mijn oom vernomen dat de situatie heel slecht is op dit moment (d.w.z. 15 oktober 2009)
>
> - relevant = er worden mensen gedood en er zijn verschillende aanslagen. Mijn provincie Ghazni is er zeer slecht aan toe en staat op de lijst van de VN als een gevaarlijk gebied (d.w.z. intern gewapend conflict)
>
> - niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek = het verergerde (heel slecht) intern gewapend conflict
>
> Voorgaande zijn nieuwe elementen die verzoekende partij weliswaar verkeerd libellering. Omdat verzoekende partij geen jurist is mag verwerende partij deze libellering niet in juridische zin gebruiken en moet zij de ware aard van de verklaringen in ogenschouw nemen. Deze actuele geëvolueerde situatie tijdens het verblijf van verzoekende partij in België maken de constituele elementen uit van de (impliciete) réfugié sur place verklaring van verzoekende partij. Omdat verwerende partij niet op dit motief en middel in het verzoekschrift tot nietigverklaring antwoordt schendt zij de artikelen 149 van de Grondwet en 39/65, al. 1 van voormelde Wet van 15 december 1980.
>
> De schendingen zijn daadwerkelijk van die aard dat zij tot cassatie van de bestreden beslissing kunnen leiden en de strekking van de bestreden beslissing kunnen hebben beïnvloed.".

8. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoeker het middel. Hij voegt toe dat hij de Raad van State niet vraagt om de feitelijke beoordeling over te doen maar dat hij enkel voorhoudt dat de administratieve rechter de nieuwe elementen niet heeft overwogen ofwel ze juridisch fout heeft gekwalificeerd.

Beoordeling

9.1. De verzoeker citeert bepaalde eigen verklaringen en stelt dienaangaande dat hij geen jurist is, dat de libellering van zijn verklaringen niet in juridische zin mag worden gebruikt en dat de ware aard van de verklaringen in ogenschouw moet worden genomen. Daarmee vraagt hij wel degelijk een nieuwe feitelijke beoordeling van de zaak, waarvoor de Raad van State als administratieve cassatierechter geen rechtsmacht heeft. Het tweede middel is in die mate niet-ontvankelijk.

9.2. De aanvankelijk bestreden beslissing van 9 november 2009 was gesteund op het feit dat de verzoeker geen nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet had bijgebracht. Daartegen heeft de verzoeker voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onder meer aangevoerd "dat het nieuwe element van deze asielaanvraag steunt op de verklaring van een 'réfugié sur place' te zijn geworden: verzoekende partij is niet teruggekeerd naar zijn land van herkomst en verwijst naar het alomvattende intern gewapend conflict en in het bijzonder naar de actuele informatie die hij verkreeg over het intern gewapende conflict in zijn regio".

In het bestreden arrest wordt het negatieve antwoord van de verzoeker op de vraag welke nieuwe elementen hij voor zijn nieuwe aanvraag aanbracht geciteerd, waarna het volgende wordt besloten: "Aangezien verzoeker zelf in zijn asielrelaas aangeeft dat hij geen nieuwe elementen heeft toe te voegen en evenmin uit het administratief dossier blijkt dat hij nieuwe elementen heeft aangebracht, maakt verzoeker niet aannemelijk dat de verwerende partij op een kennelijk onredelijke wijze heeft geoordeeld dat hij geen nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet heeft aangebracht en evenmin dat de verwerende partij zich heeft schuldig gemaakt aan machtsoverschrijding."

Op die manier is aan de in artikel 149 van de Grondwet en in artikel 39/65 van de Vreemdelingenwet vastgelegde motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen voldaan. Het tweede middel is in die mate ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achttien juli tweeduizend en elf, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,

met bijstand van

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Joris Casneuf **André Beirlaen**